

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 lutego 2006 r.

**w sprawie mocy obowiązującej Protokołu o zwalczaniu bezprawnych czynów przemocy
w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe lotnictwo cywilne, sporządzonego w Montrealu
dnia 24 lutego 1988 r., uzupełniającego Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów
skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego podpisaną w Montrealu dnia 23 września 1971 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 31 maja 2004 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Protokół o zwalczaniu bezprawnych czynów przemocy w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe lotnictwo cywilne sporządzony w Montrealu dnia 24 lutego 1988 r., uzupełniający Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego podpisaną w Montrealu dnia 23 września 1971 r.

Niniejszy protokół wszedł w życie w dniu 6 sierpnia 1989 r.

W stosunku do Polski niniejszy protokół wszedł w życie dnia 11 września 2004 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

W stosunku do następujących państw protokół wszedł w życie w podanych niżej datach:

Republika Albanii	29 maja 2002 r.
Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna	5 listopada 1995 r.
Królestwo Arabii Saudyjskiej	6 sierpnia 1989 r.
Republika Argentynyńska	13 marca 1992 r.
Republika Armenii	10 października 2002 r.
Związek Australijski	22 listopada 1990 r.
Republika Austrii	27 stycznia 1990 r.
Republika Azerbejdżanu	22 kwietnia 2000 r.
Królestwo Bahrajnu	13 marca 1996 r.
Ludowa Republika Bangladeszu	27 lipca 2005 r.
Barbados	12 października 2002 r.

Królestwo Belgii	20 maja 1999 r.	Państwo Izrael	2 maja 1993 r.
Belize	10 lipca 1998 r.	Jamajka	17 września 2005 r.
Republika Beninu	19 maja 2004 r.	Japonia	24 maja 1998 r.
Królestwo Bhutanu	25 września 2005 r.	Jordańskie	
Republika Białorusi	6 sierpnia 1989 r.	Królestwo Haszymidzkie	18 października 1992 r.
Republika Boliwii	3 marca 2002 r.	Królestwo Kambodży	8 grudnia 1996 r.
Bośnia i Hercegowina ¹	6 marca 1992 r.	Republika Kamerunu	12 kwietnia 2003 r.
Republika Botswany	29 listopada 2000 r.	Kanada	1 września 1993 r.
Federacyjna Republika Brazylii	8 czerwca 1997 r.	Republika Kazachstanu	17 czerwca 1995 r.
Państwo Brunei Darussalam	19 stycznia 2001 r.	Republika Kenii	4 listopada 1995 r.
Republika Bułgarii	25 kwietnia 1991 r.	Republika Kirgiska	29 marca 2000 r.
Burkina Faso	7 stycznia 1999 r.	Republika Kolumbii	13 lutego 2004 r.
Republika Chile	14 września 1989 r.	Koreańska Republika	
Chińska Republika Ludowa	4 kwietnia 1999 r.	Ludowo-Demokratyczna	18 sierpnia 1995 r.
Republika Chorwacji ²	8 października 1991 r.	Republika Korei	27 lipca 1990 r.
Wyspy Cooka	14 maja 2005 r.	Republika Kostaryki	22 maja 2003 r.
Republika Cypryjska	23 maja 2002 r.	Republika Kuby	30 listopada 2001 r.
Republika Czeska	1 stycznia 1993 r.	Państwo Kuwejt	6 sierpnia 1989 r.
Królestwo Danii	23 grudnia 1989 r.	Laotańska Republika	
Republika Dominikańska	25 kwietnia 2005 r.	Ludowo-Demokratyczna	6 listopada 2002 r.
Republika Dżibuti	11 lipca 2004 r.	Republika Libańska	26 czerwca 1996 r.
Arabska Republika Egiptu	24 kwietnia 2000 r.	Republika Liberii	9 kwietnia 2003 r.
Republika Ekwadoru	3 kwietnia 2004 r.	Wielka Arabska Libijska Dżamahirija	
Republika Estońska	21 stycznia 1994 r.	Ludowo-Socjalistyczna	25 sierpnia 1996 r.
Federalna Demokratyczna		Księstwo Liechtensteinu	28 marca 2001 r.
Republika Etiopii	14 stycznia 2000 r.	Republika Litewska	3 stycznia 1997 r.
Fidżi	21 października 1992 r.	Wielkie Księstwo Luksemburga	14 grudnia 2003 r.
Republika Filipin	16 stycznia 2004 r.	Republika Łotewska	13 maja 1997 r.
Republika Finlandii	3 maja 1998 r.	Była Jugosłowiańska	
Republika Francuska	6 października 1989 r.	Republika Macedonii ³	18 stycznia 1994 r.
Republika Gabońska	12 września 2003 r.	Republika Madagaskaru	29 kwietnia 1998 r.
Republika Gambii	16 lipca 2000 r.	Republika Malediwów	21 kwietnia 1999 r.
Republika Ghany	14 sierpnia 1997 r.	Republika Mali	30 listopada 2002 r.
Republika Grecka	25 maja 1991 r.	Republika Malty	14 lipca 1991 r.
Grenada	14 lutego 2002 r.	Królestwo Marokańskie	17 marca 2002 r.
Gruzja	17 marca 1999 r.	Islamska Republika Mauretańska	7 sierpnia 2003 r.
Kooperacyjna Republika Gujany	19 lipca 2002 r.	Republika Mauritiusu	16 września 1989 r.
Republika Gwatemali	10 listopada 1994 r.	Meksykańskie	
Republika Gwinei	31 października 1998 r.	Stany Zjednoczone	10 listopada 1990 r.
Republika Gwinei Równikowej	13 lutego 2004 r.	Mikronezja	18 kwietnia 2003 r.
Królestwo Hiszpanii	17 czerwca 1991 r.	Księstwo Monako	21 stycznia 1994 r.
Republika Hondurasu	19 lutego 2004 r.	Mongolia	22 października 1999 r.
Republika Indii	21 kwietnia 1995 r.	Republika Mozambiku	15 lutego 2003 r.
Republika Iraku	2 marca 1990 r.	Republika Mołdowy	20 lipca 1997 r.
Islamska Republika Iranu	16 marca 2002 r.	Związek Myanmar	21 czerwca 1996 r.
Irlandia	25 sierpnia 1991 r.	Republika Nauru	18 września 2005 r.
Republika Islandii	8 czerwca 1990 r.	Królestwo Niderlandów	10 sierpnia 1995 r.
		Republika Federalna Niemiec ⁴	25 maja 1994 r.

¹ Dokument sukcesji protokołu został złożony przez Rząd Bośni i Hercegowiny Rządowi Stanów Zjednoczonych dnia 15 sierpnia 1994 r.

² Dokument Rządu Chorwacji o sukcesji protokołu został złożony Rządowi Stanów Zjednoczonych dnia 8 czerwca 1993 r.

³ Dokument sukcesji protokołu został złożony przez Rząd Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii Rządowi Stanów Zjednoczonych dnia 4 stycznia 1995 r.

⁴ Niemiecka Republika Demokratyczna, która ratyfikowała protokół dnia 31 stycznia 1989 r., przystąpiła do Federalnej Republiki Niemiec dnia 3 października 1990 r.

Federalna Republika Nigerii	24 kwietnia 2003 r.	Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki	13 marca 1997 r.
Republika Nikaragui	25 maja 2002 r.	Stany Zjednoczone Ameryki	18 listopada 1994 r.
Królestwo Norwegii	28 czerwca 1990 r.	Republika Sudanu	14 czerwca 2000 r.
Nowa Zelandia	1 września 1999 r.	Republika Surinamu	26 kwietnia 2003 r.
Sułtanat Omanu	27 grudnia 1992 r.	Syryjska Republika Arabska	17 sierpnia 2002 r.
Islamska Republika Pakistanu	26 października 2000 r.	Konfederacja Szwajcarska	8 listopada 1990 r.
Republika Palau	11 listopada 1995 r.	Królestwo Szwecji	25 sierpnia 1990 r.
Republika Panamy	10 maja 1996 r.	Republika Tadżykistanu	30 marca 1996 r.
Niezależne Państwo Papui-Nowej Gwinei	10 sierpnia 2002 r.	Królestwo Tajlandii	13 czerwca 1996 r.
Republika Paragwaju	22 sierpnia 2002 r.	Zjednoczona Republika Tanzanii	8 kwietnia 2004 r.
Republika Peru	6 sierpnia 1989 r.	Republika Togijska	11 marca 1990 r.
Republika Portugalska	17 stycznia 2002 r.	Królestwo Tonga	9 stycznia 2003 r.
Republika Południowej Afryki	21 października 1998 r.	Republika Trynidadu i Tobago	3 maja 2001 r.
Republika Środkowoafrykańska	31 lipca 1991 r.	Republika Tunezyjska	7 lipca 1994 r.
Republika Zielonego Przylądka	12 października 2002 r.	Republika Turcji	6 sierpnia 1989 r.
Federacja Rosyjska	6 sierpnia 1989 r.	Turkmenistan	24 czerwca 1999 r.
Rumunia	3 października 1998 r.	Republika Ugandy	16 kwietnia 1994 r.
Republika Rwandy	15 czerwca 2002 r.	Ukraina	2 lutego 1990 r.
Saint Lucia	11 lipca 1990 r.	Wschodnia Republika Urugwaju	2 lutego 1999 r.
Saint Vincent i Grenadyny	29 grudnia 1991 r.	Republika Uzbekistanu	9 marca 1994 r.
Republika Salwadoru	8 maja 1998 r.	Republika Węgierska	6 sierpnia 1989 r.
Niezależne Państwo Samoa	8 sierpnia 1998 r.	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	15 grudnia 1990 r.
Republika Senegalu	23 kwietnia 2003 r.	Socjalistyczna Republika Wietnamu	24 września 1999 r.
Serbia i Czarnogóra ⁵	27 kwietnia 1992 r.	Republika Włoska	12 kwietnia 1990 r.
Republika Seszeli	20 czerwca 2004 r.	Republika Wysp Marshalla	6 sierpnia 1989 r.
Republika Singapuru	22 grudnia 1996 r.	Zjednoczone Emiraty Arabskie	6 sierpnia 1989 r.
Republika Słowacka	1 stycznia 1993 r.		
Republika Słowenii ⁶	21 czerwca 1991 r.		

⁵ Dnia 4 lutego 2003 r. nazwa państwa Federacyjna Republika Jugosławii została zmieniona na Serbia i Czarnogóra.

⁶ Dokument sukcesji protokołu został złożony przez Rząd Słowenii Rządowi Zjednoczonego Królestwa dnia 27 maja 1992 r.

Deklaracje i zastrzeżenia

Chińska Republika Ludowa

Notyfikacja wystosowana przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej dnia 12 czerwca 1997 r.:

„Paragraf XI Załącznika I do Wspólnej Deklaracji ‘Opracowanie przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej na temat podstaw polityki dotyczącej Hongkongu’ oraz artykuł 153 Ustawy Zasadniczej Hongkongu — Specjalnego Regionu Administracyjnego stanowią, ..., że umowy międzynarodowe, których Chińska Republika Ludowa nie jest Stroną, a które są implementowane w Hongkongu mogą nadal pozostawać w mocy w Hongkongu — Specjalnym Regionie Administracyjnym. Zgodnie z powyższymi postanowieniami, zostałem poinstruowany przez Ministra Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej do wystosowania notyfikacji następującej treści: Protokół ..., który obecnie ma zastosowanie wobec Hongkongu, będzie nadal obowiązywał wobec Hongkongu — Specjalnego Regionu Administracyjnego ze skutkiem od dnia 1 lipca 1997 r.

People’s Republic of China

Notification issued by the Government of the People’s Republic of China dated 12 June 1997:

„It is provided both in Section XI of Annex 1 to the Joint Declaration, ‘Elaboration by the Government of the People’s Republic of China of its Basic Policies Regarding Hong Kong’, and Article 153 of the Basic Law of the Hong Kong Special Administrative Region of the People’s Republic of China, ..., that international agreements to which the People’s Republic of China is not a party but which are implemented in Hong Kong may continue to be implemented in the Hong Kong Special Administrative Region. In accordance with the above provisions, I am instructed by the Minister of Foreign Affairs of the People’s Republic of China to make the following notification: The Protocol ..., which applies to Hong Kong at present, will continue to apply to the Hong Kong Special Administrative Region with effect from 1 July 1997.

W nakreślonych powyżej ramach, Rząd Chińskiej Republiki Ludowej przyjmie odpowiedzialność za międzynarodowe prawa i zobowiązania Strony protokołu.” W czasie ratyfikacji protokołu Rząd Chińskiej Republiki Ludowej poczynił następujące zastrzeżenie: „zastrzeżenie Chińskiej Republiki Ludowej w momencie przystępowania do Konwencji, dotyczące artykułu 14 ust. 1 Konwencji o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego podpisanej w Montrealu dnia 23 września 1971 r., ma również zastosowanie do niniejszego protokołu.”

Notą Ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej do Sekretarza Stanu USA z dnia 19 września 2002 r., Chińska Republika Ludowa objęła protokołem Makao — Specjalny Region Administracyjny Chińskiej Republiki Ludowej.

Republika Czeska

Notą z dnia 8 marca 1993 r., otrzymaną dnia 25 marca 1993 r., Rząd Republiki Czeskiej poinformował Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego, że jako Państwo-sukcesor powstałe w wyniku rozwiązania Federacyjnej Republiki Czech i Słowacji, Republika Czeska uważa się za związaną protokołem, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1993 r.

Królestwo Danii

W czasie ratyfikacji protokołu, Rząd Danii poczynił następujące zastrzeżenie: „Do podjęcia decyzji w czasie późniejszym, protokół nie będzie miał zastosowania wobec Wysp Owczych.”

Uwaga: Dnia 27 września 1994 r. Rząd Danii złożył do Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego jako depozytariusza, deklarację z dnia 22 września 1994 r., w której Rząd ten wycofuje powyższe zastrzeżenie, ze skutkiem od dnia 1 października 1994 r.

Republika Francuska

W czasie podpisania protokołu, Rząd Francji złożył następującą deklarację:

„Rząd Republiki Francuskiej nawiązuje do deklaracji złożonej w czasie swojego przystąpienia do Konwencji o zwalczaniu czynów bezprawnych skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego z dnia 23 września 1971 r., kiedy to oświadczył, że «Zgodnie z artykułem 14 ustępem 2, Republika Francuska nie uważa się za związaną postanowieniami ustępu 1 owego artykułu, w myśl którego wszelkie niemożliwe do rozwiązania drogą negocjacji spory między dwoma lub więcej układającymi się Stronami, dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, na wniosek jednej z nich przekazuje się do arbitrażu. Jeśli w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o arbitraż Strony nie są w stanie uzgodnić organizacji arbitrażu, każda z owych Stron może skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości za pośrednictwem wniosku zgodnego ze Statutem Trybunału.»

Within the above ambit, responsibility for the international rights and obligations of a party to the Protocol will be assumed by the Government of the People's Republic of China.” The Government of the People's Republic of China made the following reservation at the time of ratification of the Protocol: „the reservation made by the People's Republic of China, when it adhered to the Convention, on paragraph 1 of Article 14 of the 'Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation' done at Montreal on 23 September 1971 is also applicable to this Protocol.”

By a Note from the Ambassador of the People's Republic of China to the U.S. Secretary of State, dated 19 September 2002, the People's Republic of China extended the Protocol to the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China.

Czech Republic

By a Note dated 8 March 1993, received on 25 March 1993, the Government of the Czech Republic informed the International Civil Aviation Organization that, as a successor State created as a result of the dissolution of the Czech and Slovak Federal Republic, it considered itself bound by the Protocol with effect from 1 January 1993.

Kingdom Denmark

The Government of Denmark made the following reservation at the time of ratification of the Protocol: “Until later decision, the Protocol will not be applied to the Faroe Islands.”

Note: On 27 September 1994, a declaration dated 22 September 1994 was deposited with the International Civil Aviation Organization by the Government of Denmark whereby that Government withdraws the above reservation, with effect from 1 October 1994.

French Republic

The Government of France made the following declaration at the time of signature of the Protocol:

“The French Republic recalls the declaration made at the time of its accession to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation of 23 September 1971, when it stated that: «In accordance with Article 14, paragraph 2, the French Republic does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of that Article under which any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.»

Powyższa deklaracja odnosi się do Protokołu o zwalczaniu bezprawnych czynów przemocy w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe lotnictwo cywilne z dnia 24 lutego 1988 r., uzupełniającego Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego z dnia 23 września 1971 r.”

Ponadto w czasie ratyfikacji Rząd złożył następującą deklarację:

„Składając do depozytariusza dokument ratyfikacyjny Protokołu o zwalczaniu bezprawnych czynów przemocy w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe lotnictwo cywilne z dnia 24 lutego 1988 r., uzupełniającego Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego z dnia 23 września 1971 r., Republika Francuska nawiązuje do deklaracji złożonej w czasie swej akcesji do rzeczony Konwencji i potwierdza tę deklarację, która brzmiała: że «Zgodnie z artykułem 14 ustępem 2, Republika Francuska nie uważa się za związaną postanowieniami ustępu 1 owego artykułu, w myśl którego wszelkie niemożliwe do rozwiązania drogą negocjacji spory między dwoma lub więcej układającymi się Stronami, dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, na wniosek jednej z nich przekazuje się do arbitrażu. Jeśli w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o arbitraż Strony nie są w stanie uzgodnić organizacji arbitrażu, każda z owych Stron może skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości za pośrednictwem wniosku zgodnego ze Statutem Trybunału.»

Powyższa deklaracja odnosi się do Protokołu o zwalczaniu bezprawnych czynów przemocy w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe lotnictwo cywilne z dnia 24 lutego 1988 r., uzupełniającego Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego z dnia 23 września 1971 r.”

Państwo Kuwejt

Rozumie się, iż ratyfikacja niniejszego protokołu w żaden sposób nie oznacza uznania Izraela przez Rząd Państwa Kuwejt. Ponadto, nie dojdzie do nawiązania stosunków traktatowych między Państwem Kuwejt a Izraelem.

Królestwo Niderlandów

W trakcie podpisywania protokołu, Rząd Królestwa Niderlandów złożył następujące oświadczenie o charakterze interpretacyjnym:

„Rząd Królestwa Niderlandów niniejszym oświadcza, że w świetle preambuły pojmuje znaczenie postanowień art. II i III protokołu w sposób następujący:

- do aktów przemocy w rozumieniu nowego ustępu 1 *bis* (a), zawartego w art. II protokołu, należy zaliczyć jedynie czyny, które z uwagi na charakter

The above declaration is applicable to the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation of 23 September 1971.”

In addition, the following declaration was made by that Government at the time of ratification:

“In depositing its instrument of ratification of the Protocol of 24 February 1988 for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation done at Montreal on 23 September 1971, the French Republic recalls and confirms the declaration made at the time of its accession to the said Convention, when it stated that: «In accordance with Article 14, paragraph 2, the French Republic does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of that Article under which any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.»

The above declaration is applicable to the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation of 23 September 1971.”

State of Kuwait

It is understood that the ratification of this Protocol does not mean in any way a recognition of Israel by the Government of the State of Kuwait. Furthermore, no treaty relations will arise between the State of Kuwait and Israel.

Kingdom of the Netherlands

The Government of the Kingdom of the Netherlands made the following interpretative statement at the time of signature of the Protocol:

“The Government of the Kingdom of the Netherlands hereby declares that, in the light of the preamble, it understands the provisions laid down in Articles II and III of the Protocol to signify the following:

- only those acts which, in view of the nature of the weapons used and the place where they are committed, cause or are likely to cause incidental loss

broni, jaką się posłużono, oraz miejsca, w którym zostały popełnione, powodują lub mogą spowodować przypadkową utratę życia lub poważne obrażenia wśród ludności lub, w szczególności, użytkowników międzynarodowego lotnictwa cywilnego;

- do aktów przemocy w rozumieniu nowego ustępu 1 *bis* (b), zawartego w art. II protokołu, należy zaliczyć jedynie czyny, które z uwagi na zniszczenia budynków lub samolotów na lotnisku lub zakłócenie usług świadczonych na lotnisku zagrażają, lub mogą zagrozić, bezpieczeństwu działania lotniska w odniesieniu do międzynarodowego lotnictwa cywilnego."

Składając dokument ratyfikacyjny do depozytariusza, Królestwo Niderlandów złożyło następującą deklarację: „Rząd Królestwa Niderlandów niniejszym oświadcza, że w świetle preambuły pojmuje znaczenie postanowień art. II i III protokołu w sposób następujący:

- do aktów przemocy w rozumieniu nowego ustępu 1 *bis* (a), zawartego w art. II protokołu, należy zaliczyć jedynie czyny, które z uwagi na charakter broni, jaką się posłużono, oraz miejsca, w którym zostały popełnione, powodują lub mogą spowodować przypadkową utratę życia lub poważne obrażenia wśród ludności lub, w szczególności, użytkowników międzynarodowego lotnictwa cywilnego;
- do aktów przemocy w rozumieniu nowego ustępu 1 *bis* (b), zawartego w art. II protokołu, należy zaliczyć jedynie czyny, które z uwagi na zniszczenia budynków lub samolotów na lotnisku lub zakłócenie usług świadczonych na lotnisku zagrażają, lub mogą zagrozić, bezpieczeństwu działania lotniska w odniesieniu do międzynarodowego lotnictwa cywilnego."

Serbia i Czarnogóra

Notą z dnia 17 lipca 2001 r. złożoną do Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego dnia 6 września 2001 r., Rząd Federacyjnej Republiki Jugosławii oświadczył, że jako dla Państwa-sukcesora Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii są dla niego wiążące postanowienia, *inter alia*, niniejszego protokołu, ze skutkiem od dnia 27 kwietnia 1992 r., dnia objęcia przez Państwo sukcesji (dawna Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii podpisała protokół dnia 24 lutego 1988 r., a ratyfikowała go dnia 21 grudnia 1989 r.).

Republika Słowacji

Notą z dnia 16 lutego 1995 r., otrzymaną dnia 20 marca 1995 r., Rząd Republiki Słowacji poinformował Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego, że jako Państwo-sukcesor powstałe w wyniku rozwiązania Federacyjnej Republiki Czech i Słowacji, Republika Słowacka uważa się za związaną protokołem, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1993 r.

of life or serious injury among the general public or users of international civil aviation in particular, shall be classed as acts of violence within the meaning of the new paragraph 1 *bis* (a), as contained in Article II of the Protocol;

- only those acts which, in view of the damage which they cause to buildings or aircraft at the airport or their disruption of the services provided by the airport, endanger or are likely to endanger the safe operation of the airport in relation to international civil aviation, shall be classed as acts of violence within the meaning of the new paragraph 1 *bis* (b), as contained in Article II of the Protocol."

On depositing its instrument of ratification, the Kingdom of the Netherlands made the following declaration: "The Government of the Kingdom of the Netherlands hereby declares that, in the light of the preamble, it understands the provisions laid down in Articles II and III of the Protocol to signify the following:

- only those acts which, in the view of the nature of the weapons used and the place where they are committed, cause or are likely to cause incidental loss of life or serious injury among the general public or users of international civil law aviation in particular, shall be classed as acts of violence within the meaning of the new paragraph 1 *bis* (a), as contained in Article II of the Protocol;
- only those acts which, in view of the damage which they cause to buildings or aircraft at the airport or their disruption of the services provided by the airport, endanger or are likely to endanger the safe operation of the airport in relation to international civil aviation, shall be classed as acts of violence within the meaning of the new paragraph 1 *bis* (b), as contained in Article II of the Protocol."

Serbia and Montenegro

By a Note dated 17 July 2001, deposited on 6 September 2001 with ICAO, the Government of the Federal Republic of Yugoslavia declared itself bound, as a successor State to the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, by the provisions of, *inter alia*, this Protocol, with effect from 27 April 1992, the date of State succession (The former Socialist Federal Republic of Yugoslavia had signed the Protocol on 24 February 1988 and ratified it on 21 December 1989.).

Slovak Republic

By a Note dated 16 February 1995, received on 20 March 1995, the Government of Slovakia informed the International Civil Aviation Organization that, as a successor State, born from the dissolution of the Czech and Slovak Federal Republic, it considered itself bound by the Protocol with effect from 1 January 1993.

Syryjska Republika Arabska

W dokumencie przystąpienia, złożonym do Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego dnia 18 lipca 2002 r., Rząd Syryjskiej Republiki Arabskiej zgłosił następujące zastrzeżenie: „Syryjska Republika Arabska nie jest związana ustępem 1 artykułu 14 Konwencji z Montrealu, podpisananej dnia 23 września 1971 r.”

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

W czasie ratyfikacji protokołu Rząd Zjednoczonego Królestwa złożył następującą deklarację: „...Zjednoczone Królestwo oświadcza, że do zakończenia konsultacji z terytoriami znajdującymi się pod zwierzchnictwem terytorialnym Zjednoczonego Królestwa, protokół będzie obowiązywał jedynie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Konsultacje z owymi terytoriami są w toku i przewiduje się ich zakończenie przed upływem 1991 r.”

Deklaracja złożona w czasie ratyfikacji przez Wyspę Man: „...po złożeniu dnia 15 listopada 1990 r. dokumentu ratyfikacyjnego Zjednoczonego Królestwa do depozytariusza w Archiwum Traktatu, Wyspa Man, za której stosunki międzynarodowe ponosi odpowiedzialność Zjednoczone Królestwo i której Rząd poinformował Rząd Zjednoczonego Królestwa, że pragnie uczestniczyć w protokole, został włączony w ramach ratyfikacji protokołu... dokonanej przez Zjednoczone Królestwo ze skutkiem od dnia 14 lutego 1997 r.”

Oświadczenie wystosowane przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dnia 18 czerwca 1997 r.:

„...zgodnie ze Wspólną Deklaracją Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie Hongkongu, podpisaną dnia 19 grudnia 1984 r., Rząd Zjednoczonego Królestwa zwróci Hongkong Chińskiej Republice Ludowej ze skutkiem od dnia 1 lipca 1997 r. Do tego dnia Rząd Zjednoczonego Królestwa będzie nadal ponosił odpowiedzialność międzynarodową za Hongkong. Od tego dnia zatem ustanie odpowiedzialność Zjednoczonego Królestwa za międzynarodowe prawa i zobowiązania wynikłe ze stosowania protokołu wobec Hongkongu.”

Syrian Arab Republic

In its instrument of accession deposited on 18 July 2002 with ICAO, the Government of the Syrian Arab Republic made the following reservation: “the Syrian Arab Republic will not be bound by paragraph 1 of Article 14 of the Montreal Convention signed on 23 September 1971.”

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

The Government of the United Kingdom made the following declaration at the time of ratification of the Protocol: “...the United Kingdom declares that until consultations with various territories under the territorial sovereignty of the United Kingdom are completed, the Protocol will apply in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland only. Consultations with the territories are in hand and are expected to be completed by the end of 1991.”

Declaration made at the time ratification by the Isle of Man: “...subsequent to the deposit of the United Kingdom’s Instrument of Ratification in the Treaty Archives on 15 November 1990 The Isle of Man, for whose international relations the United Kingdom is responsible and whose Government has informed the Government of the United Kingdom that they wish to participate in the Protocol, has been included under the United Kingdom’s ratification of the Protocol... to take effect from 14 February 1997.”

Statement issued by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, dated 18 June 1997:

“...in accordance with the Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People’s Republic of China on the Question of Hong Kong, signed on 19 December 1984, the Government of the United Kingdom will restore Hong Kong to the People’s Republic of China with effect from 1 July 1997. The Government of the United Kingdom will continue to have international responsibility for Hong Kong until that date. Therefore, from that date the Government of the United Kingdom will cease to be responsible for the international rights and obligations arising from the application of the Protocol to Hong Kong.”

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Meller*